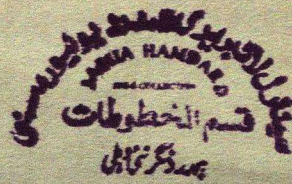

FUMIGATED

29714
T13M

2

یا فلاح

بسم الله الرحمن الرحيم

حد و سبب و مزایا را اینست که بذات مقدس خود موجود است و اشیا
یا کما داو تعالی موجود اند و در وجود و بقا بوی محتاج اند و وی
بهم چیز محتاج نیست بیکانه است بهم در ذات و بهم در صفات و بهم در
اعمال
بهم یکس را در هیچ امر بادی شرکت نیست نه در وجود و حیات او و بهم
وجود و حیات اشیا است و نه علم او مشابیه علم شان و نه سمع
او بصیرت او و قدرت و کلام او با سمع و بصیرت او را داده و قدرت
مخلوقات غیر از مشارکت اسمی بهم مشارکت و مجازات ندارد
معا
خصیبت

صفات و افعال او تعالی در رتب ذات او سبحانه همچون مخلوقات
مثلاً صفت العلم را و اسما سبحانه صفتی است قدیم و الکنافی است بسیط
که معلومات ازل و ابد با حوال تناسب و تضاد کلیه چیزیه با وقایع
مخصوصه بر کدام در آن واحد و البسته است که زید در فلان وقت زید
تفصیل است و خلق و بگویند صفتی است مخصوص بوی تعالی ممکن چه باشد
که ممکن را بعد از می تواند نمود ممکنات تمامی با چه جوهر و چه عرض و چه
افعال اختیاریه بندگان همه مخلوق او تعالی اند اسباب و مسایط
در او بویست فعل خود ساخته است بلکه دلیل بر ثبوت فعل خود را
چنانچه عقلا از حرکت جادرات بی محول می پذیرد می دانند که این حرکت
فرا خود حال این جادیت این را خدا علی است و رایی او و بجهت این عقلا
اصبیت نشان بکلی شریعت مکمل شده می دانند که ممکن را احداث
نمی خود و امکان کو فعلی باشد از افعال یا عرضی باشد از اعراض
می تواند کرد آری این قدر فوق در افعال اختیاریه بندگان و در

جادو متحقق است و ایمان بدان واجب است که حق تعالی نیکان را صورت
 و قدرت و پادشاه داده است و عادت الهی برین جاریست که هرگاه بخواهد
 قصه فعلی کند حق تعالی آن فعل را ببرد و بگوید و بخواهد و بنا بر این همین
 مدلوله و قدرت نیکان را کاسب گویند مع ذلک و ثواب عقاب
 بدان مرتبت است اظهار فرق در میان حرکت جادو و حرکت حیوانی که
 خلاف شرع و خلاف معاشی عقل و غیر خدا را خالی بجزئی از انشای
 دانستن میسر نیست لهذا پیغمبر صلی الله علیه و سلم قدس سره را میگویند
 گفته و حق تعالی در هیچ چیز حلول نکند و هیچ چیز در وی حلول ننماید و در هیچ
 محیط اشیا نیست با جا طه ذاتی و قرب بمعیت با شهادت دارد نه آن
 احاطه و قرب که در خور فهم قاصر ما باشد که این شایان جناب است
 او نیست و آنچه بکثرت و شهود معلوم کنند از این نیز منزله است و ایمان
 بعین باید آورد و وجه مختلف و شهود گردد و شایسته است از آن تحت
 لافقی باید کرد این چنین حقرات فرموده اند ایمان آوردیم که خدا احد است
 محیط اشیا است و قرب و بمعیت ندانیم که چیست و همچنین بگویند ای یار